

Socialdemokratiet spiller ud

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 17

36. årgang

25. april 1970

Afgifterne steg med 2500 millioner kr. på kun ét år!

DANMARKS STATISTIK har opgjort statens provenue af told- og forbrugsafgifterne. For finansåret 1968-69 indbragte de 13.384 mill. kr., men i den borgerlige regerings andet år, 1969-70, indbragte afgifterne 15.752 mill. kr. Der blev altså tale om en stigning på næsten 2½ milliard kroner, og den blev vel at mærke ikke fulgt af tilsvarende nedsettelse af de andre skatter, men tværtimod af lige så store stigninger på disse områder.

Danmarks Statistik gør opmærksom på, at tallene ikke uden videre kan tages som udtryk for tilsvarende stigninger i forbruget af de pågældende varer, men peger bl. a. på forhøjelsen af vægt-

afgiften af motorbiler fra 1. august 1969 og tillægsafgiften på benzín fra 24. maj 1969 som noget af forklaringen. MOMS'en alene områder ser således ud:

Told- og forbrugsafgifter:	1. april-31. marts 1968/69	1969/70
Told	362	656
Afgifter af spiritus, vin og øl i alt	1.725	1.785
- heraf afsat af øl	910	978
Tobaksafgifter i alt	2.049	2.125
Afgifter af motorbiler i alt	1.692	2.288
Heraf:		
Vægtafgift af motorbiler og tillægsafgift	561	738
Onsætningsafgift af motorbiler m.v.	1.131	1.500
Benzínafgifter i alt	1.253	1.403
Heraf:		
Ordinær afgift	636	672
Tillægsafgift	619	731
Almindelig omsætningsafgift	5.298	6.786
Andre indtægter	723	739
Told- og forbrugsafgifter i alt	13.384	15.752

Mennesker sælges stadig som kvæg!

Alle medlemsstater har underskrevet FN-konventionen om slaveriets ophevelse - det er snart mange år siden - men alligevel eksisterer det tilsyneladende i bedste velgående mange steder. - Kyndige folk nævner Saudi-Arabien, Sudan, adskillige sheikdomer i Det mellemste Østen som steder, hvor slaveri er et anerkendt og accepteret træk i den daglige tilværelse. Også Ethiopien nævnes ofte i denne forbindelse.

Brasilien har i snart nogen tid været på avisernes forsider, og ikke for det godes skyld. Måske vil det ikke undre så mange, at det også hævdes, at en form for moderne slaveri skal eksistere i det store, sydamerikanske land, med slavehandel og alt, hvad der til hører. Forrylrig rapporterede „Familie Journalen“s korrespondent Gotfried Polkruus, hvordan han havde tilseet sig en samtale med Adalberto Moura Nunes, der på det tidspunkt gjorde slavearbejde i det indre Brasilien. Han fortalte om, hvordan lastbilchauffører tilbyder interesse i at købe dem ind i Brasiliens indre for små penge og med gode udsigter

Socialdemokratiets formand J. O. Krag fremgik på et pressemøde i sidste uge et bemærkelsesværdigt forsvarsudspil, som på flere punkter byder med de hittige principper for forsvarrets opbygning

Hvervet dækningsstyrke og værnepligtige mobiliseringsenheder

Forsvarets centrale indhold er en afslutning af den nuværende dækningsstyrke i hæren på 13.000 mand, hvoraf en 4.000 er professionsle befalingsmænd og konstabler, mens resten er værnepligtige, med en rent professionel dækningsstyrke på ca. 7.000 mand i alt. Dækningsstyrken foreslås opbygget i tre brigader (mod nu fire, og det er Jylands forsvaret tænkes udbyttet).

Efter den gældende ordning overføres de værnepligtige efter ialt 12 mdr.'s tjenestetid, heraf 9 mdr. i dækningsstyrken, til de såkaldte mobiliseringsstyrker, der er på omkring 65.000 mand. Socialdemokratiet foreslår nu en mobiliseringsstyrke af samme størrelsesorden, men bestående udelukkende af værnepligtige, der kaldes til 5-6 mdr.'s uddannelse og derefter hjemsendes til mobiliseringsstyrken, som de skal stå i i fire år og derefter genindkaldes i to perioder af hver 2 uger. Mo-

til at få et godt job. Undervejs sker der så noget, så passagererne kommer i chaufførernes magt og bliver deres slaver. I Nunes' transport var der fyve mand, der blev vogtede af chaufføren og hans beværnede medhjælpere.

„Vi nåede frem til en ranch, hvor der blev lovet os arbejde,“ fortæller Nunes. „Så af os blev der - vi blev solgt til ejeren. Jeg var lykkelig over at være kommet til min gode arbejdsplads, men den glæde varede kun kort. Da jeg trådte ind på min nye arbejdspladse, sagde han: „Nu skal der bestilles noget, min gode mand, for du skylder mig penge for rejsen. Hvis du skulle tænke på at flygte, før du skulle er arbejdsløs, sætter jeg omgående politiet på dig, og så kommer du til at arbejde i løkker...“

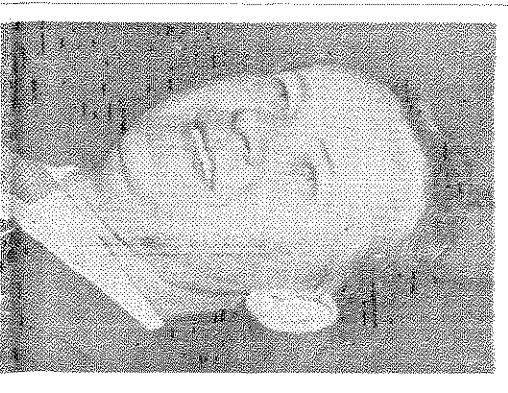
Ellilødet i forbindelse med disse linier fortæller Adalberto Moura Nunes - en af de tusinder af hvide slaver i Brasilien. Hans skæbne er ikke at misunde - han er solgt og købt, har i månedsvis arbejdet gratis, og han har ikke den ringeste mulighed for at flygte.

biliseringsstyrken foreslås opbygget i meget små kampgrupper på omkring 500 mand, der kun er lettere bevæbnet.

Flyvevåbnet reduceres og søværnet gøres lettere

Socialdemokratiet foreslår en nedskæring af flyvevåbnets styrke fra nu 112 til 72 fly, fortrinsvis af DRAGEN-typen, og man ønsker helt at ophøre med at udvikle værnepligtigt mandskab til flyvevåbnet.

Søværnet skal heller ikke længere bruge værnepligtigt mand-

Jens Otto Krag

skab, og hovedvægten i søforsvaret lægges lagt på raketterende motorfordobade og måske luftpuddede. Ligeledes med missilbevæbning.

Såvel i søværnet som i flyvevåbnet skænes der at blive et behov for frivilligt mandskab på ca. 800 hvert sted.

Folkliver i NATO

- Dansk forsvars vigtigste opgave er - som del af en større helhed - at virke så afkræftiggende, at det aldrig kommer i krig, hvilket det i forsvarslovens missering, der tillige fastsætter, at forsvaret uundværligt skal kunne modstå et angreb på dansk territorium, således at andre NATO-landene, der indtræder, og kampen fortsættes sammen med disse.

J. O. Krag, betragtede ved fremlæggelsen, at Socialdemokratiet er alene om dette forslag, som ikke på forhånd har været drøftet med noget andet parti.

En skitse for at komme først -

Selv om flere socialdemokrater har bebudet folket fremtægt som lovforslag i Folketinget til efteråret, må det i den form, det blev fremtægt i på pressemødet, betragtes som en skitse. Det rids, at man har haft megen hast med at få sine tanker præsenteret for offentligheden for at komme forpartiet Venstre, som ligeledes arbejder med en skitse til en ny (Fortsættes side 9)

Samlingsydelse smitter - side 2 ✕ En ufølelig industri - side 3 ✕ Erhvervspolitik - side 3 ✕ Vor mening - side 4 ✕ Kronik - side 4-5 ✕ Kronens købekraft - side 5 ✕ Forryelsen lader vente på sig - side 6 ✕ Breve fra læserne - side 6-7

VEJEN FREM
UDGIVET AF FORENINGEN RETSPORBDENETS PRESSE
Redaktion og ekspedition:

Kroghsgade 1, 2100 København Ø, Tlf. TRia 1457. Giro 7835
Kontortid: Mandag-Fredag 10-15.00. Lørdag er kontoret lukket
danske 6) ere pr. mm plus evt. samplacering

Redaktion
Vilb. Hellmann (ansvarsh.)
Kt. 32 pr. år
Erik S. Rasm
Poul Westergaard
Tilsk. Provins-Trykkeriet, Nordmønsterg
Løssalg 1.00 kr. pr. nummer

Samfundssygdomme smitter

DET KAN IKKE påstås, at USA benytter sin fortumsstilling som et velhavende samfund til løsning af de påtrængende økonomiske og erhvervsøkonomiske opgaver. Inden samfundet har kniven på struben i form af en strejke, som kan true hele samfundet i dets eksistens.

USA har lige gennemlevet - eller det er måske mere korrekt at sige, er i færd med at gennemleve en storestrejke, omfattende samtlige 750.000 postbude, som alle var og er statsansatte, d.v.s. ansat under forbundsregeringen og ikke under de enkelte delstater, og som er ansatet lønede, hvor som helst de gør tjeneste. Det kan vist ikke betragtes som et særlig indbringende job, når årslønnen til at begynde med var på 6176 dollars, medens slutlønnen nåede op på 8442 dollars. Det viste sig da også, at sympatien for størstedelen var på postbudenes side. Regeringen måtte, for at klare denne højst usædvanlige situation, sætte regeringstrupper ind i postfordelingen og for at skabe den fornødne ro til forhandling om en nyordning.

Denne, som blev godkendt af postministeren samt en repræsentant for fagforbundene og postbudenes egne forbund, fik altså ikke større besvar med at vinde tilslutning. Lønnen reformen kom til at betyde en lønstigning på 14 procent, hvor de 6 pct. skulle træde i kraft straks oven i købet med tilbagevirkning fra nytår, medens de resterende 8 pct. skulle komme i forbindelse med en administrationsreform af hele postvæsenet.

Af særlig betydning må det være, at den lønsmæssige nyordning fastslår, at 8 års tjeneste bringer det enkelte postbud op på maksimalen - mod forhen 21 år!

DET UNDERFORSTÅS, at Det hvide Hus støtter gennemførelsen af forslaget, hvilket også er en nødvendighed, fordi de enkelte postbude er ansat under forbundsmyndighederne. Modstand i Senatet har der været en del af, men præsident Nixon har fastholdt gennemførelsen af reformen som en nødvendighed og en retfærdighed mod postbudene - trods strejken. Det kan i denne forbindelse siges, at Nixon har vist sig at være i besiddelse af den nødvendige realitetsans. Få ting ville være mere ødelæggende for præsidentens goodwill end en modstand fra hans side mod en selv nok så betydelig reform, når den kommer med flertallet af folket på sin side.

Så kan man jo spørge: Hvorfor skulle så denne reform først afstedkomme alle en storstreges ubehageligheder, inden den føres frem på afgørende måde? Det lader sig vanskeligt besvare - hvis man da ikke vil nøjes med en henvisning til ulysten til selv at tage initiativet fra regeringens side i stedet for at afvente det uundgåelige.

FOR ØVRIGT rummer det amerikanske samfunds- og erhvervsliv flere andre problemer, som synes at komme til løsning på samme måde som postbudenes problem med løn og arbejdsforhold. Der kan således nævnes flyveledernes nedlægelse af arbejdet, der har afstedkommet opgivelsen af næsten 3000 starter i de amerikanske luftbaner, under påskud af sygdom. Det er lønnen og det psykiske pres på lederne, man søger løst på denne måde. Andre tilfælde er kranførerne, store antal af jernbanearbejdere m.fl.

DET PATRÆNGENDE SPØRGSMÅL er: Er det virkelig nødvendigt med en frengangsmåde, der koster samfundet så store millioner, eller måske milliardbeløb ud over, hvad den naturlige lønudvikling fører med sig? Det er ikke vor sag at fælde nogen dom over det amerikanske samfund - men det samme spørgsmål dukker jo op i det danske samfunds økonomiske problemer og kræver svar: Hvorledes ser det samfunds regnskab ud, når alle strejker og arbejdsnedlæggelser omvurdes i penge?

V. H.

DOBBELTMORAL

Viggo Kampmann delte for mange år siden folk op i to kategorier; de, der har mulighed for at snyde - og de, der ikke har det.

Når nu et dagblad opfordrer til, at man skal være forsigtig, for ellers vil udlejningen finde sted via udenlandske bureauer eller slet ikke, så opfordrer bladet jo til, at man fra myndighedernes side lukker øjnene.

Man kan henvise til, at skattemyndighederne har nok at se til, men det er jo ikke rigtig noget argument.

Hvis man synes, beskatningsformen er forkert, så skulle man helt og fuldt gå imod den, men det gør man bare ikke, for så kommer man i en statsfinansielt klemme, når man ikke vil foreslå noget alternativt: en begrænsning af de offentlige udgifter og en grundførelse af statsgrundskylden.

Så længe vi har en indkomstbeskatning, må der gælde lige pligt for alle til at opgive, hvad de tjener. Det er umoralsk at ville en indkomstbeskatning uden mulighed for at kontrollere, om indkomsterne bliver medregnet 100 pct.

- *

Det er imidlertid ikke så mærkeligt, at spørgsmålet dukker op. Vi har nu fået en beskatning af de aktivt beskæftigede i vort samfund, der er af en sådan stør-

Socialdemokratiet spiller ud...

(fortsat fra forsiden)

forsvarsordning og muligvis efter lignende retningslinier.

Der kunne derfor heller ikke på pressemødet fremlægges noget beregningsmateriale eller nogen betænkning fra de mennesker, der forventes dog, at dette materiale vil blive offentliggjort, når det bliver helt færdigt.

Blandet modtagelse

Regeringspartierne reaktioner på forslaget har været meget forskellige. Spændende fra en behersket interesse - især for tjenestetidsudvalget - hos de Radikale, velvilje hos nogle venstrefolk og afslutningen hos andre til hysteriske skremlendebud om en hær af landskægte fra finansminister Poul Møller.

Når De har læst
„Vejen Frem“,
vil Deres nabo
måske være
interesseret
i at læse det

lektor, cand. polit.
Ole Flygaard.

at forhøje den ud over det nuværende niveau.

I gamle dage var man bange for, at de sociale ydelser ville blive misbrugt. I dag synes spørgsmålet om reaktion fra de erhvervsaktive at være større.

Man er i et vist omfang nået dertil, at mange ikke så meget ønsker højere løn, som de ønsker at få skattefrie goder eller goder, hvis værdi bliver sat lavt af skattevæsenet.

- *

Vi skal bevare alternativet til indkomstbeskatningen. Det er ikke MOMS'en. Den har ikke nogen virkning på opsparingen, den udsejter blot skattebetalingen til den dag, hvor folk bruger pengene. For vi mere MOMS, vil der bagefter blive spurgt efter dens opsparingsfremmende virkning.

Vi skal bevare grundskylden og nævnte den ved sit rette navn.

Ole Flygaard.

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkær

Bjergetgade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (03) 214344

I ØRTING PLANTESKOLE

C. Adler R. Jensen, 8772 Ørting. - Tlf. (96-54 09 55) Ørting 40
finder De et stort og godt udvalg af:

Roser, prydbuske og -træer
Slyngplanter og stedsegrønne planter
Hæk- og læplanter
Frugtbuøke og -træer

Skriv eller ring, så kommer vort katalog. Deri er ekspeditionstidene anført. De er også velkomne til ved lejlighed at komme ind og se på sortimentet - uden købetvang. Forretningen ligger lige ud til Horsens-Odder-landevejen.

Malermia

H. VINTER POULSEN

Solbakkerej 10 - Skødstrup
Telf. 06 99 14 73

alt møderarbejde udføres

Nybyg - Ombyg - Tilbyg

Tilbud gives.

Axel Korup

Tømrermester - Selsø - Skibby - Telf. 03 315 - Selsø 128.

En ufolkelig industri

Økonomisk demokrati - demokrati på arbejdspladserne

Til dato er det ikke lykkedes at få nogen klar definition af, hvad folk mener, når der tales om de to begreber, der danner denne artikels overskrift, men helt forkert kan det vel ikke være, hvis vi går ud fra, at det drejer sig om medbestemmelsesret på arbejdspladsen, højere indtægter og - måske især - frihed for udbytning.

Arbejderne ville ikke købe B & W

Hvem skal gennemføre disse ting? Det er ikke ret længe siden, at det sidste knæb for B & W af flere forskellige årsager, men da de utilfredse arbejdere officielt blev stillet over for den ide, at fagbevægelsen jo kunne KØBE virksomheden, blev det klart, at man ikke ønskede bestemmelsesret, men kun MED-bestemmelsesret, og det gør jo bl. a. den forskel, at man i det væsentlige slipper for ansvaret, der følger med at træffe beslutningerne.

Tilskyndende hersker der imidlertid om mand imellem helt misvisende ideer om store virksomheders forlystelse og driftsudgifter, især det sidste - som det hed for nylig, en krone mere i timen, hvad kan det gøre? I virkeligheden er det jo helt andre steder, arbejderne kan hente øgede indtægter, hvis man virkelig er interesseret i det - adressen kan fås ved henvendelse til „Vejen Frem“s kontor.

Måske kan et par eksempler fra det kapitalistiske USA klare begrebene en smule. I 1967 modtog 841.241 ansatte i det private „American Telephone and Telegraph Company“ lønningen og andre godtgørelser for tilsammen 7.124.688.000 dollars. - I samme årsum tjente firmaets toptjuntionærer og chefer tilsammen 2.427.633 dollars (som de var 41 om at dele) - eller en anlydning over 1/30 pct. af hvad de øvrige ansatte tjente.

Hvad står chefer i?

Hvis nu, spørger „Christian Economics“, hvortil disse tal er

Kr. Hedebrandt

Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

T. H. Vestergaard

Fogmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

GUNNAR SØRENSEN

ALT i FL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

lært, hvis nu selskabet kunne drives effektivt uden højere funktionærer og direktører, og man så fordelte disse 41 personers løn (2.427.633 dollars) mellem samtlige ansatte i „A. T. & T.“, hvor meget ville der så blive til hver? Svaret: 2 dollars og 22 cent om året.

Lidt eftertanke vil jo nok føre til, at 2,88 dollars om året er en billig betaling for den dygtighed og „know how“ der må til for at få en stor virksomhed til at fungere og give overskud.

Aktionærer = ejerne

Overskud, ja, men så er vi jo ved profitten og kan begynde at grunde os i hænderne, for hvor går overskuddet hen? Det går mange steder hen. Der må hensættes penge til at udstifte slid materiel og købe nye maskiner - det er del der i daglig tale hedder afskrivning - og der må også skædes en vis kapitalreserve, så man kan ruste sig til at møde de ulykker, ingen store virksomheder undgår. Resten, d. v. s. når skatten er betalt, går til selskabets egentlige ejere, aktionærerne. De betaler så stat en gang til.

I det store amerikanske firma, vi for brugte som eksempel, er der næsten fire gange så mange aktionærer, som der er ansatte, og de modtager tilsammen i udbytte 1/6 af det beløb, der udbetales i arbejds løn, hvilket altså vil sige, at hver aktionær gennemsnitlig får 1/24 af en årsage i udbytte, eller to ugeløne.

Det kristeligt økonomiske tidsskrift sammenligner IKKE gennemsnitsaktionærers udbytte på 390 dollars med de tidligere nævnte 2,88 dollars, men nøjes med at slå på det rimelige i, at den aktionær, der havde været med til at investere 45.000 dollars pr. arbejdsplads, også måtte have forplantet den stiftede af en arbejders løn, der svarede til aktionærens udbytte.

Hvorfor må arbejderne ikke købe aktier?

Dette billede af den kapitalistiske udbytning af arbejderne får en meget alsidig mand.

Møbelforretningen
»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 - 12 99 1/6

Trækontoret
Rådhuspladsen 45 - København V.
14 71 32

Alfred Foldberg

Gentoftefredsen har mistet ét af sine meget gamle medlemmer. Alfred Foldberg er død, næsten 80 år gammel. Selv kaldte han sig snekker, men der var mange andre ting, han forstod sig på, han var i virkeligheden et stykke af en tusindkunstner og opfinder

et par ekstra facetter gennem den kendtgerning, at et flertal af arbejderne i „American Telephone and Telegraph Company“ også er aktionærer i selskabet, og i andre selskaber for den sags skyld. - Hvorfor ingen i Danmark tilsvarende er interesseret i at gøre os allesammen til folkekapitalister er svært at sige; fra fagforenings side har man til at begynde med slået kors både for og bag ved tanken for derefter ved nærmere eftertanke at gå ind for, at fagforeningerne løbte aktier. Af en eller anden grund var man ikke det fjerneste interesseret i ideen med de små folkeaktier.

Er industrien heller ikke interesseret? Det skulle man i hvert fald ikke tro, for aktiebrevne har stadigvæk et pålydende på 1000 kr., oftere 5.000 eller 10.000 kr. Måske har industrien slet ikke brug for kapital, men så skulle man sige det rent ud. Rentens forhold høje viser ellers tydeligt nok, at der må være nogen, der vil betale kapital dyrt.

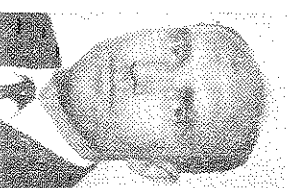
Hvorfor går industrien ind, hvis forbund, direktør C. Hult-Madsen ses her, ikke ind for en folkelig industri?

I sine unge dage havde han fåret til søs og en tid været bosat i Canada. Han blev rig på oplevelser og havde altid noget at fortælle; han var en fornøjelig mand at træffe, hvad enten man mødte ham på gaden, eller han ringede på døren og gerne ville ind og snakke. Indet oplog han så meget som Henry Georges ideer om jorden og samfundet, og det blev hans gerning som retsstatsmand at samtale med andre derom. Trofasthed og tjenstvillighed var fremtrædende egenskaber hos ham, og så længe han havde kræfterne i behold, gik man ikke forgæves til ham om en håndsrækning, og altid mødte han med et redeligt sind. På har under stilfærdig færden udrettet mere for Betsforbundet.

Vilh. Heilmann.

AAGE JOHANNESSEN:

Ehvervspolitik

Organisationer, der hævder at varetage forskellige erhvervsgruppers interesser, rejser med mellemrum krav om en mere erhvervsvenlig politik.

Da de samme organisationer undertid ved forskellige lejligheder har afgivet formidte foranstaltninger efter de retningsskinner. Betsforbundet har foreslået, vil det ikke være muligt at føre en politik, der er mere uden samtidig at være mere uvenlig over for en anden gruppe.

Med andre ord, vil man være mere venlig over for erhvervslivet, må det medføre større uvenlighed over for andre grupper, og det vil i praksis sige forbrugerne - altså de ganske almindelige mennesker.

Skal erhvervslivet fritages for at gøre rent efter sig, når man sviner naturen til, så må andre gøre det. Skal erhvervslivet have skattelettelser, ja, så må andre betale mere, og skal erhvervslivet beskyttes mod konkurrence, så må forbrugerne betale mere for deres varer.

Det er da også et spørgsmål, om det er en mere erhvervsvenlig politik, der er brug for - naturligvis altid forudsat at man ikke vil gennemføre Betsforbundets politik - eller om der ikke i højere grad er brug for en mere balanceret erhvervs politik.

Hvorfor skal aktieselskabet VIND OG VEJR have en skattemæssig særstilling for fabrikant OLSEN, der driver en personlig virksomhed? Hvorfor skal bankaktieselskabet RENTIERL-DUS være andelejdet stillet end A/S Cykelfabrikken NAVET? Og hvorfor skal andelsvinselskabet ØF være bedre stillet end A/S SMØR OG OST? Og hvorfor skal „A. Jensens fond til fordel for A. Jensen med familie“ have en skattefordel fremfor Hansens?

Alle de forskellige regler for beskattning af personer og selskaber m. v. bygger stadig på de samme principper, som da de blev indført under et betydeligt lavere skatteniveau, hvor forskellene i deres virkninger har været mindre markante.

I dag er det imidlertid tydeligt, at reglerne i høj grad favoriserer de upepersonlige kapitalkoncentrationer på bekostning af den personlige opsparring og kapitaldannelse. Det må i den forbindelse også erindres, at forbrugsskatterne i det store og hele ensidigt betales af forbrugerne, d. v. s. almindelige mennesker, mens erhvervs virksomheder næsten helt

går fri, og i den udstrækning, hvor de betales, kan de fratrækkes i den skattepligtige indkomst.

Desværre er der ingen organisation, der varetager menneskenes interesser, og som kunne rejse krav om en mere menneskevenlig politik.

Selv om der altså næppe er nogen grund til at rejse et generelt krav om en mere erhvervsvenlig politik, er der all mulig grund til at efterlyse ændringer i den lovgivning, der berører erhvervs virksomheden.

Det vil være rimeligt at stille krav om skattemæssig ligestilling mellem de forskellige virksomhedsformer ved, at reglerne for personbeskattning kommer til at gælde for enhver juridisk person, altså også de forskellige selskabsformer. Til gengæld vil det også være rimeligt at give adgang til i fuld omfang at fradrage finansieringsudgiften, herunder også aktieudbytter.

Heller ikke afskrivningsreglerne er helt rimelige. - Ofte fremsendes de som en forbering til erhvervslivet, men i virkeligheden er der tale om en begrænsning i retten til at fradrage afholdte driftsudgifter. - På den anden side bruges retten til forbrugsafskrivning og afskrivning på varelagere i stor udstrækning til skattelettelser. Det mest rimelige synes at være at lade de enkelte virksomheder selv afgøre, om de vil afskrive 100 pct. eller mindre mod til gengæld at stille krav om, at udgifterne faktisk er afholdt.

Der kan foreslås andre ændringer, der i større eller mindre grad vil afhjælpe urimeligheder og andre forhold, men under den efterhånden helt traditionsbundne politik vil det kun blive lapreper på et i sig selv umuligt system.

Men det vil være muligt at føre en politik, der både er erhvervsvenlig, forbrugervenlig og menneskevenlig, men det forudsætter en, at Folketinget fører Betsforbundets politik, fordi tinget har indset det fornuftige i den, eller at Betsforbundet kommer til tinget og får indflydelse.

Det sidste sker ikke ved et mirakel eller på grund af „bedre låder“, men kun ved et målbevidst arbejde og en slagkraftig agitation - og ikke alene fra ledelsens side.

AAGE JOHANNESSEN.

VOR MENING

OM ANDRES MENING...

Væk med pris-svikmøllen

DAGBLADET (V) har ladet sig inspirere af det sidste pristal:

- Alle vanskelighederne som følge af den automatiske dyrtidsregulering kender vi kun alt for godt. I de fleste andre lande afstar man da også fra en sådan ordning. Men i Danmark har den snart kørt 25 år i træk.

Hvornår kommer fornuften dog til at sejre? De fleste véd kun alt for vel, at systemet er forkert, men når man via organisationerne lægger mange fornuftige meninger sammen, kommer man alligevel ofte til et helt modsat resultat.

Nu er det to dyrtidsportioner, der truer næste gang. Skal svikmøllen have lov at male uanstøst videre?

● Intet er lettere end at standse

Rigtig præcedens

KRISTELIGT DAGBLAD
(upol.) skriver:

Kristeligt Folkparti får store bededag en udsendelse i Danmarks Radio på 40 minutter. Det har vækt stor opstandelse iblandt radiorådsmedlemmer, og den flittige sagsstifter", Bernhard Baunsgaard, har straks bebudet, at han vil rejse denne højst betænkelige sag i programudvalget i eftermiddag.

Baunsgaard vil vide, hvem der har været så ensig at tage initiativet til udsendelsen. På en udvalgt måde af generaldirektør Hans Sølvhøj skulle man næsten tro, at det var ham. Han fastslår nemlig i Kræve Dagbladet, at Kristeligt Folkparti er noget for sig og ikke kan sammenlignes med andre nye partidannelser. Partiets særlige karakter er baggrunden for, at man lader det præsenteres i en særlig udsendelse.

At gøre dette er indlertid iflg Socialistisk Folkpartis medlem af Radiorådet Morten Lange "et voldsomt propagandamaskineri", og forstår man ham ret, mener han, at dispositionen er noget nær fabelg.

Ork, hvor de kører alt deres stærke skyts frem. De bestående partier hægger om deres rettigheder i Danmarks Radio og lader skam ikke frivilligt nogen nye komme ind i folden. Vi tror blot bliver tale om 40 latter propaganda-minutter. Der er to folk fra Kristeligt Folkparti som deltager, men der er også to modstandere, nemlig professor P. G. Landhardt og den radikale folketingsmand Ole Samuelson, så der vægten bevares.

Men uanset, hvordan programmet bliver, så må man ud fra et alment synspunkt mene, at Danmarks Radio har græbet sagen principielt rigtigt an. Der er utvivlsomt en sådan interesse omkring det nye parti og baggrunden for dets dannelse, at det journalistisk berettiger en længere radioudsendelse. Det millimeterdemokrati, som partiernes repræsentanter åbenbart vil gøre krav på også i dette stykke, er jo direkte dræbende for et virkeligt aktualitets- og oplysningsarbejde i radiomediet.

at forsvare sig imod de glubske magthavere må bruge den slags vås, står det lide til. Generaldirektøren burde selvfølgelig ikke behøve at give nogen særlig begrundelse for, at hans foretagende giver en orientering om demokratiets strømninger i Danmark. - Men - „at Kristeligt Folkparti er noget for sig“, Berar os vel.

Fornåbentlig er de fleste partier i og uden for Folketinget noget for sig. Og de burde ALLE kunne komme til orde og få deres synspunkter og argumenter prøvet i frie debatter.

Men det tillader juntaen i Radiorådet altså ikke!

VI FAAR SE!

HOLSTEBRO DAGBLAD (V) advarer medlemmerne af det ny stiftede Kristeligt Folkparti, der er så nyt, at det endnu ikke har formuleret et program:

- Man kan med sikkerhed allerede nu slå fast, at Kristeligt Folkparti højst sandsynligt vil komme til at virke ligesom Faulus har beskrevet det i Romerbrevet 7:18: „Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.“ Politisk skal det forstås på den måde, at Kristeligt Folkparti rimeligvis vil få størst tilslutning dér, hvor man i forvejen har folketingsmedlemmer, som allerede i dag virker efter partiets idealer, og som har stemt imod de to love. Deres valg kan komme i fare, uden at Kristeligt Folkparti bliver repræsenteret, og resultatet kan blive det modsatte af det tilsigtede.

Vi får se. Een ting kan vi dog godt allerede nu betro de damer og herrer, som vil virke for det nye parti: det bliver en sidsom og utaknemlig opgave. Der bliver ikke megen fritid til andre sysler. Politik er en Molok. Den opæder sine ofre med hud og hår.

NORDEK

- fællesmarkedet og Danmark

Tirsdag d. 28.
april kl. 20
afholdes offentligt
møde i

VARTOV

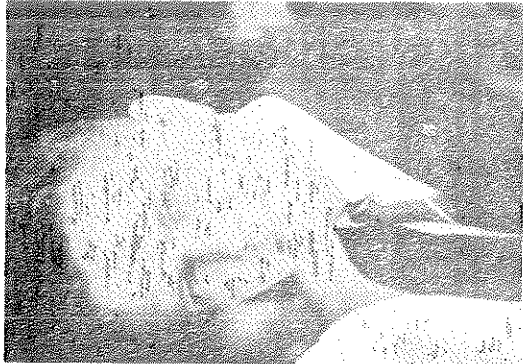
Farvergade 27

Fhv. minister,
dr. VIGGO STARCKE
taler om

Danmarks handels-
politik, og Retsforbun-
dets landsformand
IB CHRISTENSEN
taler om

Retsforbundets place-
ring i markedsdebatten

Arranger
Retsforbundet i
Hovedstadsområdet

John Beck

maden er indflydelse. - „Vil De have indflydelse, så meld Dem ind her.“

Jeg opfatter Retsforbundet som et parti nøjagtig som andre partier, omend med den grundlæggende forskel, at Retsforbundet har en ideologisk baggrund. Det er altså også et parti, der kan tage mod meninger udefra, ny inspiration.

Det bliver da den første opgave for os i den valgkamp, der allerede er begyndt, at „åbne“ partiet, så vi i tide kan få vore ideer formuleret over for befolkningen som den mulighed, der ER

KRONIK

frem kan skraalme interesserede bort?

I et andet sprog kan vi sige, at de kanaler, der fører ud af Retsforbundet, er meget bredere end dem, der fører ind i partiet. Den første afgørelse, vi må træffe, inden vi går ud i den lange og hårde valgkamp, der skal føre os i Folketinget påny, er derfor: Tør vi lukke portene op og dermed stille vore meninger over for den prøvelse, som flere yngre, aktive og udoktrinerede vil underkaste dem?

Det er en almindelig indstilling i små partier, at formålet med deres virksomhed er at få ikke-medlemmer til at acceptere synspunkterne og derefter optage dem som medlemmer. Hvis vi ser til store politiske partier, Socialdemokratiet, Det radikale Venstre, og Det konservative Folkeparti, går de den modsatte vej. De optager folk som medlemmer, og så identificerer disse nye medlemmer sig efterhånden som socialdemokrater, radikale, venstre-mænd og konservative. Lokke-

det, vi selv opfatter som vort politiske image ved gennemførelsen af det nye arbejdsprogram, er det ikke for alvor lykkedes at ændre det billede, som befolkningen har af Retsforbundet.

Vi kan konstatere, at Retsforbundets program står meget nær ved de tanker, som en stor gruppe liberale og socialdemokrater gør sig nu om samfundet, men samtidig har vi oplevet en afværgning fra partiet, der har sænket niveauet ved vore politiske møder. Det er ikke uforståeligt, at det er gået sådan i en tid, hvor vi, for overhovedet at overleve, har været nødt til at lægge hovedvægten på opretholdelsen af organisationen.

Vi har altså bygget os en borg, hvor vi kan overleve, og vi er også i stand til at gøre udfald mod det formål at hverve proslitter. Men har vi glemt, at alt for høje borgmure kan hæmme kommunikationen med dem, der er udenfor, og at de måske lige-

Valget skal vindes i år!

Der er halvandet år til det folketingsvalg, der kan bringe Retsforbundet tilbage til indflydelsen i det politiske liv. Der er ingen tvivl om, at det er muligt at nå dette mål. Men forudsætningen er, at vi nøje planlægger vores virksomhed i de kommende måneder.

Det er først og fremmest af betydning, at vi „finder os selv“ og får formuleret, hvad vi vil med samfundet. Det bør ske i trit med, at vi skaffer os en bredere forbindelse med de progressive liberale yngre kræfter i landet. Der står en hel hær af unge erhvervsfolk og intellektuelle ledige på det „politiske marked“ efter Det radikale Venstres borgerliggørelse. Liberalt Centrum's oplysning og den almindelige politiske frustration i alle leje.

Det er vel nok den største politiske misforståelse i dette århundrede, at Retsforbundet aldrig for alvor har fået indpas i disse grupper. Trods en onkalfatring af

Fornyelsen lader vente på sig

Samfundsmæssigt gennemlever vi i disse år et voldsomt strukturstillestand. Det går ikke længere på den gamle facon. — heller ikke politisk. Alt for længe er vi blevet regeret af gamle, trætte mænd og forældede metoder!

Det bliver mere og mere tydeligt, at noget savnes i dansk politik. De gamle partier har indviklet sig i et skatte- og tilskuds-vildnis, hvorfra man selv spærker udvejen med kortsynede og ineffektive nød løsninger.

Der er ingen tvivl om, at der i regeringen og de gamle partier findes politikere, der er ganske klar over dette. De hævder blot, at effektive metoder ikke er politisk gennemførlige, hvilket vil

sige, at politikerne frygter tab af medlemmer, dersom metoderne ændres og tilskudspolitikken ophæves. Dette er et trist standpunkt. For det at vide, hvad der er rigtigt og ikke gøre det, er simpelthen fejbed!

Da RETSFORBUNDET havde indflydelse på regeringens politik, var der orden i samfundsforsholdene. Pristallet var i ro, der var lav rente, rimeligt skatteniveau og stort valutaoverskud. Dengang førtes der samfundspolitik til gavn for helheden og ikke særlig politik til fordel for de få. Siden Retsforbundet gled ud, har særlige interesserne kæmpet om magten, og resultatet er rent ud fantastisk.

Kronens købekraft er faldet med 50 %.

Danmarks udenlandske gæld er steget med 1300 %.

Statsskatterne er steget med 200 %.

Byernes prioritetsgæld er vokset med 400 % — og buslejen tilsvarende.

Landbrugets gæld er forøget med 600 %.

Renten er gået op med 100 %, og millionærernes antal øget med 200 %.

Omkostningerne i landbruget er steget med 200 %.

Landbrugets indtægter er — i forhold til andre erhverv — faldet 50 %.

De timelønnedes indkomst er forøjet med 200 %.

Antallet af beskæftigede i den off. administration er øget 50 %.

Pristallet er i færd med at løbe løbsk og foreløbig steget 60 %.

Grundpriserne (København og omegn) er vokset med 800 %.

Huse og vilbær er blevet dyrere, 200 %.

Told og forbrugsskatter er steget 300 %.

Disse tal fortæller en del om baggrunden for inflationen og politikernes panikagtige foranstaltninger og planer om kreditstramning, prisstop, kildeskatteproceder, momsforhøjelser o.m.m.

De gamle mædts idéløse partier kaldes folkepartier for at appellere til flokmentaliteten eller liberale og socialistiske, selv om begreberne står i skærende modstrid til den førte politik. Nu har vi tilmeld fået et kristeligt folke-

parti, hvor man stik imod reigtens etik vil gøre kristendom til en magtfaktor. Katolske efterligninger søger at dække over forældede principper!

Mon ikke det i stedet er et nyt system, der tiltrænges? De gamle partiers magre resultat af 10 års interessepolitik tyder på det.

Overdyrløge A. Th. Riemann, Hobro.

Retsforbundet i hovedstadsområdet 1969-1970

Det har været et begivenhedsrigt år med de tre højdepunkter: underskriftindsamlingen, Retsforbundets 50 års jubilæum og kommunalvalget.

Af listen over indgået og udgået post viser det sig, at vi har haft forbindelse med så prominente personer som statsminister Baunsgaard, fhv. statsminister J. O. Krag, Socialdemokratiets ordfører Per Hækkerup, direktør Knud Poulsen, fiskeriminister A. C. Normann, fhv. handelsminister Ove Hansen, Retsforbundets landsformand Ib Christensen, direktør for erhvervenes oplysningsråd Chr. Gandil og teaterdirektør Poul Sabrie (Den Gyldenblonde). Det er naturligvis i forbindelse med 50 års jubilæet vi har haft frimodighed til at kontakte disse travlt optagne mænd, men derudover har en række eksperter på det lands- og kommunalpolitiske område stået til medlemmernes rådighed i det sidste år.

Vi indledede i foråret med et opstillingsmøde til kommunalvalget, hvor samtidig formanden for Københavns amt, Svend Sørensen, holdt et interessant og oplysende foredrag om regeringens jordlove.

Ellers gik sommeren med at tilrettelægge efterårs-sæsonen, jubi-

læet og især med underskriftsindsamlingen. Om denne forholdsvis benthig sidste i Retsforbundets historie er at sige, at det hele gik trængt og så ud til at skulle mislykkes.

Vi gennemførte en "trappegangsaktion" med et nogenlunde høderligt resultat, men så foreslog et lyst hoved (Harbøll) at samle underskrifter på Radhuspladsen ved aftenningen om 18 års valgretten. Den gav underskrifter og lyst til at fortsætte. — Vi fandt den bedst tænkelige plads til formlæet, nemlig inde på Amagertorv, hvor vi 5 fredags-lørdage samlede henved 3.000 underskrifter, uddelte oplysningsmateriale og viste over for offentligheden, at Retsforbundet levede i bedste velgående.

Vi er megen tak skyldig til de af vore medlemmer, der havde mod og frimodighed til på denne måde at henvende sig direkte til folk på gaden, og jeg skylder løvrigt at oplyse, at vi fra politiets og administrations side er mødt med stor hoflighed og forståelse.

Vi indledte sæsonen den 23.-9. med, at landsformand Ib Christensen i "sin "trontale" ved et ikke alene for godt besøgt møde i "Vartov",

Den 9.-10. kommenterede Poul Westergaard statsministerens trontale ved et medlemsmøde i "Folkets Hus" på Enghavevej, hvor der var en god debat efter det interessante foredrag.

Den 21.-10. på partiets jubilæumsdag havde vi som vort bidrag til jubilæumsfestlighederne arrangeret et "trekantmøde" mellem socialdemokrater, radikale og Retsforbundet for ligesom at trække en linie fra trekantringen og op gennem 60'erne. — Dette møde var godt besøgt — og fiskeriminister A. C. Normann, fhv. handelsminister Ove Hansen og Retsforbundets landsformand Ib Christensen gav alle mødet et interessant og sagligt forløb. De alle tre er grundskyldstilhængere, var det et værdigt bidrag til jubilæet.

A. propos jubilæet, så var foreningens ledelse meget stærkt engageret i dets praktiske tilrettelæggelse.

Søndag den 2.-11. arrangerede vi et bancospil i "Folkets Hus" i Rømersgade. Det var meget fornuftigt, men penge gav det ikke. For store gevinster og for få deltagere er just ikke de ingredienser, der bedst betinger et andspilts økonomiske succes. Men morsomt var det.

Torsdag den 6.-11. talte direktør Chr. Gandil, Erhvervenes Oplysningsråd, om "Nordisk toldunion". Det var et ypperligt foredrag og en interessant aften, men for få mennesker. Hr. Gandil havde forløjet mere tilslutning.

Som optakt til kommunalvalget arrangerede vi en kommunal foredragsrække på 6 foredrag med ypperligt indhold. Den 28.-10. og 6 mandage frem på Grundtvigsskolen med følgende navne og titler:

Henry Sandau: Grundskyldspøblemer i hovedstaden.

Bodil Emanuel: Lokalhådenes placering og ansvar.

Jørgen Wedel: Trafikproblemer.

Emil Asthøj: Kulturproblemer.

H. From: "Det gamle København".

Thor Crummen: Hovedstadsordning.

Det var uent som en hjælp til vore kandidater og andre interesserede til at danne grundlag for vort oplæg til kommunalvalget, men man benyttede sig i forringegrad af dette tilbud, og kommunalvalget bar præg af det. Det er, som om man hellere vil snakke landspolitik og idépolitik, minerne i fremtiden bliver kortere placeret i samfunds billedet.

Den 18.-2. havde vi sammen med Københavns amt et møde i Studentterforeningen med vor spidskandidat, Kaj Harbøll, og amtets spidskandidat, Poul Westergaard, samt landsformanden, Ib Christensen.

Det var et i mange henseender godt møde med 3 gode og saglige indlæg og interesserede deltagere, hvoraf de fleste var udfra. — Vi havde satset meget på dette møde, der havde kostet os ca. 4.000 kr.

Af andre arrangementer kan nævnes en kombineret debatgruppe og talerkursus med talepædagog Lis Møller Nielsen som leder. Der har været ca. 15 deltagere, der har haft nogle interessante og lærerige aftener.

For dem, der havde ventet noget af kommunalvalget her i Køben-

havn, måtte resultatet være en skuffelse.

Som bekendt havde vi valgforbund med Det radikale Venstre, hvad der gav de radikale en stærk placering i Borgepræsentationderne. Vi håber, at deres politikderinde må være blot nogenlunde tilfredsstillende for os.

Jeg vil gå over til at fremsætte nogle almindelige kommentarer til det forløbene år. Medlemmerne har været særdeles offervillige med økonomisk støtte; f. eks. har en god ven af Retsforbundet givet os alle pladerne til plakaterne til valget, det var vi meget glade for. Helge Madsens mindefond gav støtte til mødet den 21.-10., og frihandels- og grundskyldsfonden har også ydet værdifuld hjælp.

Det er mig ikke ukært at kunne sige, at hele vort oplysningsarbejde, studiekredse og foredragsrække er udført uden offentlig støtte af nogen art. Iøvrigt må vi konstatere, at off. medier er for dyre og for dårligt besøgt, og det er kun en ringe trost, at selv store partiers topfolk ofte må tale til meget få deltagere.

Vi har delt blade og plæcer ud på "Streget" i anledning af valget, og det er en ting, vi skal

Breve fra læserne

Mellem Nordk og Fællesmarkedet

Nordisk toldunion er skrinlagt, og næppe mange beklager dette særlig dybt. Spekulationerne er nok så store vedrørende det ene nordiske lands motiver til aflysningen.

Nu er det Fællesmarkedet, der ses hen til som det forfælede land, og der er vel de realiteter i det, at de indledende forhandlinger er inden for rækkevidde.

Disse forhandlinger vil så vise os, om Fællesmarkedet bliver et så acceptabelt foretagende, at Danmark kan tilslutte sig. Forhandlinger kan næppe afvises, men det betænkelige er, at de fleste danske politikere er så forhippede på at komme ind og ikke kan eller vil se alternative muligheder. Man kan frygte, at de accepterer hvad som helst af frygt for nye markeder, nye konkurrenter og de produktionsomlægninger, der kan blive følgen.

Problemerne er mange og indviklede, og alle standpunkter for eller imod må kunne begrundes og besvares. Retsforbundet må placere sig i denne debat, og vore medlemmer må være bedst muligt orienteret. Derfor bør så mange som muligt komme til mødet den 28. april i Vartov i København og høre landsformanden Ib Christensen og fhv. minister Viggo Starcke tale om disse problemer. (Se annoncen side 4).

Thyge Nielsen.

— *

Beskatning af bolig

Når hr. Viktor Kvist henviser til, at der i Retsforbundets program står, at der skal være skattemæssig ligestilling mellem parcelhusejere og lejere, må det bero på en tydning, der desværre ikke fører til lige ret, men lige uret, eftersom enhver skat er et umoralsk indgreb i den personlige ejendomsret.

I arbejdsprogrammet — der ikke er endeligt — står

gentage. Vi holder bestyrelsesmøde den 1. tirsdag i hver måned, men undertiden ruller begivenhederne så hurtigt, at der kommer kludder i tidsrabelen. Der har været udsendt så mange meddelelser til medlemmerne, at et indtærnt medlemsblad måske ikke var stort dyrt, ligesom egne lokaler er et ønske for fremtiden.

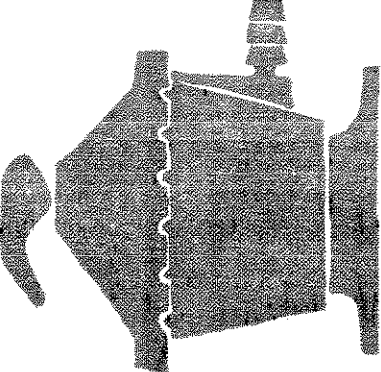
Skellet mellem den valgte bestyrelse og de aktive medlemmer er heldigvis meget lille, så vi har kunnet glæde os over et samarbejde med en stadig større og større kreds, uden hvilke mange opgaver ikke ville være løst. — (Fork.).

Thyge Nielsen.

Efter Københavnskredsenes generalforsamling talte landsekreter Lolf Madsen:

Valget den tredje marts blev en sejr for sofavælgerne. I København talte de 47 pct. Det siger et og andet om, hvor lidt betydning vælgerne tillægger et kommunvalg. Socialdemokratiet blev jo valgets sejrherre, men fremgangen var dog kun på 8.000 stemmer i forhold til folketingsvalget i 1968. Samtidig tabte SF og VS 130.000 stemmer, som liste A overhovedet ikke fik samlet op. Retsforbundet holdt sit steumetal,

(Fortsættes side 8)

Kun Kosongas har SIKKERHEDSHAT!

Kosongas mest moderne

Det danske Kosongas-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosongas-låden — verdens største gastankforlæde — viser det danske flag på alle 7 verdenshave. Der er mange drager til Kosongas-systemets succes. En af dem er, at kun Kosongas har sikkerhedshat!

Kandidatkursus

Retsforbundet afholder i dagene 8.-9.-10. maj kursus for kandidater og kandidaterne på Brogården, Strandvejen, Midtefart. - Mødet indledes fredag aften kl. 20.

Kurset omfatter talekursus, gruppearbejde om kommunikationsproblemer, paneldiskussioner og foredrag.

Prisen for deltagelse i kurset er efter tilskud fra 1000-mandsforening og Høje Madsens mindefond ansat til 80 kr., incl. fuld forplejning, sengetøj, håndklæder m. v. Kredse opfordres til økonomisk at støtte kandidaternes deltagelse i kurset.

Indmeldelse kan ske inden 1. maj til Retsforbundets landssekretariat, Ved Stranden 8, 1061 København K., telf. Minerva 4541 og 4540.

Agitationsudvalget.

Hovedstadsområdet

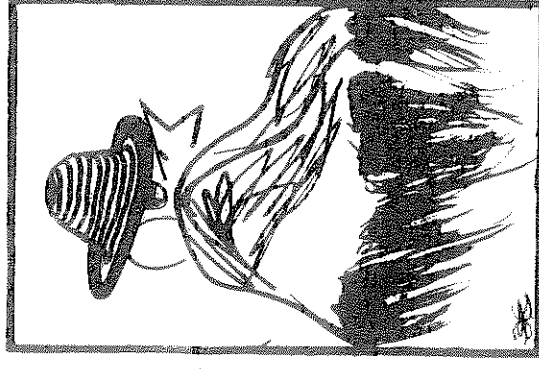
(Fortsat fra side 6)

men det kan ikke være tilfredsstillende.

Der er to ting, som uden tvivl er afgørende for vores lille stemmetal. For det første, at så godt som al meningsdannelse sker i TV. Og når Retsforbundet så at sige er udelukket, er det meget vanskeligt at komme ind i vælgerens bevidsthed. Der har været forhandlinger mellem Forbundsrådet og TV, og så må tiden vise, om det får nogen betydning. Den agitation synes næsten helt hørt op. Det er, som om Retsforbundet er blevet et parti af tavse folk. Man diskuterer ikke på sin arbejdsplads eller til selskaber; det er, som om man på forhånd har opgivet at overbevise nogen. Også dette er Forbundsrådet klar over, og man er ved at udgive nogle plæder, som forhåbentlig bliver til stor gavn i den personlige agitation. Det er måske nok lykkedes at slå fast, at vi er den tredje mulighed, men ved ikke, hvad denne mulighed står for. Det er først og fremmest det, kandidaterne skal gøre folk begribeligt.

Under den efterfølgende debat kom Tage Dalby, Karsten Nielsen og Berleif Olsson med forskellige forslag til agitation, og Thyge Nielsen meddelte, at han ville starte nogle aktivist-grupper meget snart. Poul Nielsen.

UGENSHAK

Det forlyder, at CIA under henvisning til de mange uheld på den sidste månede har henstillet til den amerikanske ramfartstyrelse i fremtiden at undgå såvel faldet 13 som afrejsedatoen mandag den 13.

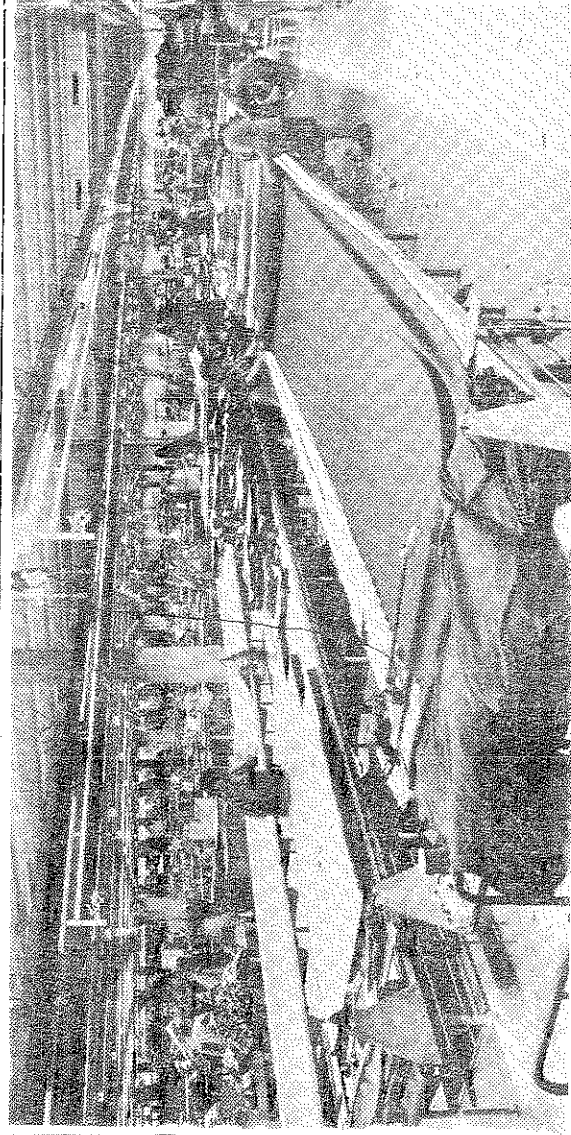
Retsforbundets kredse landet over må derfor støvrest få deres kandidatopstilling i orden, så kandidaterne kan få tid til at gøre sig greiddende i den politiske debat.

For at aktivisere kandidaterne arrangerer Retsforbundets agitationsudvalg i dagene 8.-9.-10. maj et kursus for kandidater, kandidaterne og evt. andre interesserede på Brogården i Midtefart, omfattende talekursus ved Lis Møller Nielsen, gruppearbejde om kommunikationsproblemer ved John Beck, og paneldiskussioner mellem kursets deltagere. Der bliver endvidere foredrag af skovfoged Ejner Pedersen og landsformand Ib Christensen.

Kurset begynder fredag aften, og afslutningen finder sted søndag eftermiddag med indlæg af agitationsudvalgets formand, forbundsrådsmedlem Alfred Hansen.

Arrangørerne går ud fra, at mange vil slutte op om dette kursus. Ud over det egentlige program bliver der mulighed for mere uformelle drøftelser mellem deltagere, og landsledelsen er således stærkt interesseret i at høre kandidaternes mening om, hvilke former for støtte fra landsledelsen, der er brug for. Retsforbundets bestrebelser for at komme i Folketinget må ikke slå fejl denne gang, og et godt valgresultat vil i høj grad være betinget af kandidaternes indsats.

-nyse-

Eksportpristil finsk konfektion

Tiklas-koncernen, der netop har etableret datter-selskab i Danmark, er den første konfektionsvirksomhed, der har fået tildelt præsident Kekkonens eksportpris

Finlands præsident, Urho Kekkonen tildelte fornylig Tiklas-koncernen, Lassila & Tikanoja, præsidentens eksportpris som anerkendelse for bemærkelsesværdige eksportresultater.

Det var første gang, finsk konfektionsindustri blev eksportpræmieret, og det var skjorter samt herre- og damekonfektion, der tildelt prisen. Det er kun fem år siden, at det præmierede firma begyndte sit eksportarbejde. I 1968 eksporteredes for 43 mill. kr., og inden udgangen af dette år vil der være eksporteret for over 54 mill. kr.

TAK I LIGE MAADE

En af dem tog polserne fra chaufførens tallerken, en anden tog en håndfuld af hans pommes frites, og den tredje tog hans kaffekop og begyndte at drikke kaffen. Chaufføren rejste sig roligt, tog sin regning fra bordet og gik hen til kassen for at betale. Derefter forlod han lokalet. Servitricen så efter ham, da han kørte sin vej med lastbilen.

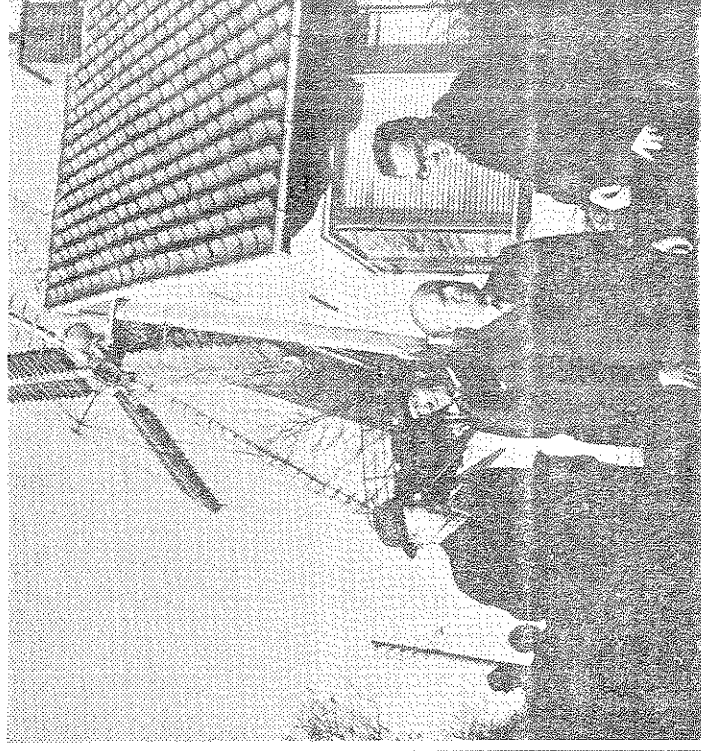
Da hun kom tilbage, sagde en af motorcyklebøllerne til hende: „Der var ikke meget mandfolk i ham“.

Hun svarede: „Nej, og han var heller ikke meget værd som chauffør. Han kørte over tre motorcykler, da han kørte ud til landevejen.“

VEJEN FREM

RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang - Nr. 17 - 25. april 1970

Som led i et omfattende rationaliseringsprogram på brødfabrikationens område har to store brødfabriker, Nøba i Ålborg og Segalt i Løgsten var Aarhus, indgået en samarbejdsaftale. Nøba har specialiseret sig i rugbrød, Segaltmøllen i franskbrod. Dette betyder, at der hver dag i de tidligere morgentimer går fuldt lastede vogne med ovenvarmt brød mellem de to fabrikker, og vognene kører ikke tomme retur, men medfører den anden virksomheds produkter. - Billedet viser de to brødfabrikkers bestyrere.

Løn som fortjent

Når vi har oplevet UROEN PA ARBEJDSMARKEDET med kravet om en løn mere i timen, må det bemærkes, at en opfyldelse af dette krav ville have medført en generel longthning i hele det danske samfund og dermed ikke løst noget problem - udover at for høje omkostningsniveauet og forringe konkurrenceevnen over for udlandet.

KRAVET BLEV IKKE REJST AF lavtlønsgrupperne.

KRAVET BLEV IKKE REJST AF politiske grupper. Man syntes, at det blev levnet den enkelte en for beskednen forhejelse af den individuelle realitet, når det offentlige satte sig på hele produktionsrengangen.

ARBEJDERNE BURDE have vendt sig med den nuværende fordelingspolitik - ARBEJDERNE BURDE have kravet en effektiv beskatning af de arbejdsløse indkomster. ARBEJDERNE BURDE have kravet en effektiv grundskyldstogvning. Den borgerlige regerings frigørelsesafgift er BADE utilstrækkelig OG uethsigtsmæssig, fordi den vil skabe likviditetsmæssige problemer. Grundværdierne stiger med op mod en million i timen.

O. F.